

Sygn. akt V CSK 102/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa D. B.

przeciwko A. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 sierpnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 16 lipca 2015 r., sygn. akt II Ca 484/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych

w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik pozwanej A. B. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 lipca 2015 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W ocenie skarżącej istotne zagadnienie prawne sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, „czy w przypadku gdy przedmiotem roszczenia jest zwrot wydatków i ciężarów związanych z rzeczą wspólną oraz zwrot części spełnionego świadczenia z zobowiązania solidarnego, oraz gdy Sąd w związku z tym roszczeniem wydaje nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, a powód przed wytoczeniem powództwa nie zwrócił się do strony pozwanej o spełnienie świadczenia oraz brak jest zgodnych ustaleń stron w tym zakresie - to odsetki od tej kwoty należą się od dnia wniesienia pozwu, od dnia wydania nakazu zapłaty, czy też od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej, czy też od dnia upływu dwutygodniowego terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty (art. 502 § 1 k.p.c.)?”.

Przez istotne zagadnienie prawne rozumie się problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter nowy i rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności, a którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/2013, nie publ.). Zagadnienie przedstawione przez skarżącą nie spełnia tych przesłanek. Skarżąca sama przyznaje, że początek biegu terminu do zasądzenia odsetek powinien być określony ad casum, gdyż przyjęcie w tym zakresie jednej, ogólnej reguły jest niemożliwe.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aj